

Bjørnbaa: Det ærede Medlem for Rिंगkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) har bragt et Spørgsmaal ind i Debatten, som albeles ikke vedrører den Sag, som her forhandles, og det er derfor ikke nemt at komme til at svare paa det uden at komme i Kollision med Formandskloften. Jeg skal imidlertid forsøge paa at knytte de Bemærkninger, jeg er nødt til at gjøre, saa nær til den foreliggende Sag, som muligt, og jeg haaber, da jeg paa en saa udfordrende Maade er bleven opfordret til at udtale mig, at man undskylder, at jeg fremkommer med dem. Denne Tale om smaa Foreninger og store Foreninger er allerede drøftet. Jeg skal blot tillade mig at sige, at de Herrer Branddirektører og Bestyrelsesmedlemmer i den almindelige Brandkasse kunne tale saa meget, som de ville om dette, de kunne dog aldrig, selv om de ogsaa ere nok saa dygtige Forsvarere af Foreningen, som de to ærede Herrer af dens Funktionærer, der optraadte til Gavn for den, og hvor megen Veltalenhed, de end ere i Besiddelse af, faae Folk til at fatte, hvad Forskiel der skulde være i Henseende til Soliditet. Naar blot Brandforsikringen er bygget paa Gjenfidsighed og har en nogenlunde Størrelse, en Størrelse som den, der i Lovforslaget er Tale om, er der al den Sikkerhed for at faae sin Brandskadeserstatning udbetalt, som noget Menneske kan ønske sig, og der er intetsomhelst Bevis for, at de store Foreninger ere billigere. Landets almindelige Brandforsikring, der dog er Landets største Brandforsikring, har Intetsomhelst viist i den Henseende, den har ikke viist, at den har kunnet skaffe Folk Assurance til fabelagtig billige Priser, ikke en Gang til billige Priser. Det har netop viist sig, som det ogsaa er blevet opløst, at smaa Foreninger med indskrænket Risiko har kunnet tilbyde meget billigere Vilkaar. Hvor der altsaa er Tale om at faae sin Brandskadeserstatning udbetalt, eller hvor der er Tale om Præmierne, der udmærke netop de store Foreninger sig ikke i nogen Henseende fremfor de smaa. Nu vil man slyde et andet Moment ind, nemlig dette, at de store Foreninger skulle være saa udmærkede til at regulere — ligesom det i det Hele skulde have stor Betydning, dette med at regulere. Er det da en saa forfærdelig Ulykke, om man svarer noget Mere eller noget Mindre det ene Aar end det andet? Det er saare langt fra, at jeg anser det for at være uheldigt. Det kan være uheldigt, naar to Assuranceforeninger konkurrere med hinanden, om den ene har sin hellige Periode paa det Tidspunkt, da den anden har sin uheldige Periode. Saa er ganske vist Konkurrencen uheldig for den,

som netop har sin uheldige Periode, det skal jeg indrømme, men for Interessenterne har dette med at regulere ikke nogen stor Betydning. Selvfølgelig vil en større Sammenlutning af Interessenter med sælles Forsikring altid regulere noget Mere eller noget Mindre. Landets almindelige Brandforsikring kan ikke regulere fuldstændig, thi den er ogsaa bygget paa Gjenfidsighed; man er ikke sikker paa det, at man ikke kommer til at svare Mere end den tarifmæssige Præmie. Man vil se, at det er man ikke sikker paa, den kan ikke regulere saaledes, at den kan sige: Dette skal svares og ikke Mere. Det kan den ligesaa lidt, som enhver anden Forening, der er bygget paa Gjenfidsighed. Sagen er den overfor enhver Forening, af hvilken Slags den end er, at den er bygget paa det Princip, at man skal betale de Brandskader, som ske, og saa Administrationsudgifterne og ikke det mindste Andet. Rigtig nok har den almindelige Brandforsikring et Appendix, idet den stiller visse Risikoer gunstigere og andre mindre gunstigt, saaledes at den opkræver Kontingent af den ene Risiko-Klasse til Fordel for den anden, og det er netop det, som de smaa Forsikringer ønske at frigjøre sig for, idet man ikke vil have, at en Risiko-Klasse skal betale betydelige Beløb til en anden Risiko-Klasse. Det er det, som først og fremmest har gjort, at ikke en eneste mindre Landeieendomsbesidder i Danmark, ikke en eneste Besidder af Eiendomme under 24,000 Kr. har kunnet være tjent med at være i den almindelige Brandforsikring, fordi de har maattet svare betydelige Beløb til andre Risikoer. De have i mangfoldige Aar svaret betydelige Beløb udover, hvad der falder indenfor deres egen Klasse. Det kunde de Herrer ikke benegte. (B. Holm: Jeg benægter det!) Nei, det kunne de Herrer ikke benegte. De have jo Regnskaberne; der ville de kunne se det, og hvorfor ville De saa nu benegte, hvad der er Sandhed? (Modsigelse) Det er fuld Sandhed, ubetinget. De mindre Landeieendomsbesiddere have i mange Aar svaret for meget i Brandskadeserstatning, naar man vil regne deres Kontingent for sig. Det er bevist saa lidt og saa ofte, disse Tal kunne De virkelig ikke negte. Hvad nu Reguleringen angaar, skal jeg tage den Udtalelse op, som det ærede Medlem fremkom med. Man kan regulere paa to Maader, enten ved at opspare sig en Reservecfond eller ved at optage et Laan. Man opsparer sig en Reservecfond, naar man betaler mere i de gode Aar, end der behøves, og derved kan man selvfølgelig høde paa de daarlige Aar. Men akkurat det Samme kan man gjøre ved, at man i de daarlige Aar